

มองผ่านเลนส์ : วัฒนธรรมการเมืองไทยสู่กลียุคระดับชาติต่อวิกฤติโควิด 19
Looking through the lens: Thai political culture
to the national upheaval towards the Covid crisis 19

ชาญชัย ฤทธิร่วม

Chanchai Rittiruam

สำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

School of Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University

วินิจ ผาเจริญ

Winit Pharcharuen

วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

School of Administrative Studies Maejo University

กฤษณา เสนาเวียง

Grissana senawiang

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์นครพนม

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nakhonphanom Buddhist College

สัณญา สะสอง

Sanya Sasong

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University

E-mail: winit.phacharuen@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 24 ตุลาคม 2563

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 6 พฤษภาคม 2564

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 11 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ

บทความทางวิชาการเรื่อง “มองผ่านเลนส์ : วัฒนธรรมการเมืองไทยสู่กลียุคระดับชาติต่อวิกฤติโควิด 19” เป็นการศึกษาหลายมิติทางวัฒนธรรมทางการเมืองของไทย โดยมีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้ให้เข้ากับเหตุการณ์ปัจจุบัน 1) มองผ่านเลนส์ศึกษารูปแบบการบริหาร/การบริหาร 2) วัฒนธรรมทางการเมืองไทยปีพ.ศ. 2557-2563 3) กลียุคกับความเป็นอยู่ของคนในชาติ 4) วิกฤติโควิด 19 มีผลกระทบต่อประเทศไทย 2563

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหาร, วัฒนธรรมทางการเมืองไทย, กลียุคระดับชาติ

ABSTRACT

This academic article "Looking through the lens: Thai political culture to the national upheaval towards the Covid crisis 19" is a multi - dimensional study of Thai political culture with the objectives related to this study to be in accordance with

current events 1) Looking through the lens to study the form of administration / administration. 2) Thai political culture in 2014 – 2020. 3) Cataclysm and well-being of the nation. 4) Covid 19 crisis affecting Thailand 2020.

Keywords: Administrative styles, Thai political culture, national upheaval

1. บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 ทวีโลกมีการเปลี่ยนแปลง และแต่ละประเทศล้วนเกิดวิกฤติการณ์ต่างกันเช่นที่ เกาหลีชองกุงก็เกิดการชุมนุมประท้วงรัฐบาลที่นาน ๆ จะมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นนับตั้งแต่อังกฤษกับจีนก็ได้ บรรลุข้อตกลงว่าจะส่งมอบเกาหลีชองกุงคืนให้แก่จีนในปี 1997 ทำให้ชาวชองกุงเรียกกันว่า “หนึ่งประเทศ สองระบบ” (One country two systems) แต่ในปัจจุบัน 2563/2020 ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นวิกฤติ ระดับประเทศจนลุกลามสู่วิกฤติระดับโลกก็คือ Covid 19 (coronavirus disease starting in 2019) หรือ ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 แต่โรคไวรัสโคโรนานี้ได้เริ่มต้นในปี 2019 มาแล้ว เมื่อไวรัส Covid 19 ได้ แพร่กระจายจากประเทศจีนไปสู่หลาย ๆ ประเทศทั่วโลกไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา สเปน อิตาลี จากข้อมูลในวันที่ 12 เมษายน สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตมากที่สุดในโลกมีผู้ติดเชื้อจำนวน 559,968 ราย พบผู้ติดเชื้อเพิ่ม 27,089 ราย ส่วนผู้เสียชีวิตอยู่ที่ 22,036 ราย มีผู้เสียชีวิตเพิ่ม 1,459 ราย รองลงมาคือสเปน มีผู้ติดเชื้อจำนวน 166,831 ราย พบผู้ติดเชื้อเพิ่ม 3,804 ราย ส่วนผู้เสียชีวิต มีจำนวน 17,209 ราย มีผู้เสียชีวิตเพิ่ม 603 ราย ส่วนอิตาลี มีผู้ติดเชื้อ 156,363 ราย พบผู้ติดเชื้อเพิ่ม 4,092 ราย ส่วนผู้เสียชีวิตในอิตาลีอยู่ที่ 19,899 ราย พบผู้เสียชีวิตเพิ่ม 431 ราย : มหาวิทยาลัยจอห์นส ฮอปกินส์ (12 เมษายน) นี่คือนิยามที่ทุกประเทศทั่วโลกกำลังเผชิญอยู่ในตอนนี้ ทำให้ผู้เขียนมีความคิดที่จะเขียน บทความเรื่อง “ มองผ่านเลนส์ : วัฒนธรรมการเมืองไทยสู่กลียุคระดับชาติต่อวิกฤติโควิด 19 ” โดย วัตถุประสงค์ที่จะมองดูรูปแบบวิธีการบริหารของผู้นำประเทศคือนายกรัฐมนตรีโดยเปรียบเทียบเลนส์ตรงนี้คือ รูปแบบ วิธีการบริหารของรัฐบาลปัจจุบันเป็นหลักกับการแก้ไขปัญหาโควิด 19 อย่างเป็นระบบ นั้นหมายความว่า การทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทางการเมืองได้เริ่มขึ้นแล้ว เจ้าหน้าที่ทางการเมือง หมายถึงรัฐบาล และหน่วยงานราชการทั้งหมด จะบริหารจัดการอย่างไรให้ประชาชนมีความสุขในการบริหารของรัฐบาลและ ไม่ให้มีการชุมนุมประท้วงรัฐบาลผ่านนโยบายสาธารณะของรัฐบาลปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการนำเสนอบทความต้องการให้ทราบ 1) รูปแบบการบริหารของรัฐบาลปัจจุบันว่า สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงตามความต้องการของประชาชนหรือไม่ 2) อยากอธิบายวัฒนธรรมทางการเมืองไทย (Thai political culture) ว่ายึดหลักวัฒนธรรมไหนการบริหารประเทศตามระบอบประชาธิปไตย 3) อยากอธิบายคำว่า กลียุคคืออะไรและส่งผลกระทบอย่างไรในระดับชาติ 4) วิกฤติโควิด 19 : 2563 ส่งผลกระทบอย่างไรกับประชาชนภายในรัฐ โดยขอบเขตของบทความนี้จะอธิบายให้เห็นถึงรูปแบบต่าง ๆ ภายในรัฐอย่างชัดเจนสู่การพัฒนารัฐให้มีการพัฒนาต่อไป

1) รูปแบบการบริหารของรัฐบาลปัจจุบัน

คำว่า “มองผ่านเลนส์” ผู้เขียนขอเปรียบเทียบกับรูปแบบการบริหารของรัฐบาลปัจจุบัน : พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ขออธิบาย 2 ประเด็น 1) รูปแบบการบริหารของรัฐบาล นับตั้งแต่ รัฐบาลปัจจุบันได้เข้ามาบริหารประเทศ 2557-2563 นั้นถือว่าเป็นการทำงานที่ไม่เป็นระบบยังขาดความ ต่อเนื่องของนโยบาย ยังมีอำนาจทางการเมือง (Political power) Gideon Sjoberg (1971, p.6) เข้ามามี บทบาทต่อรูปแบบการพัฒนา อย่างรวดเร็วสูงกลุ่มที่ได้ทำโครงการนี้คือเครือ CP โดยมีการผูกขาด อำนาจอาจเป็นยุคสมัยฟาสซิสต์เรื่องอำนาจ ฟาสซิสต์มองว่าเรื่องความเสมอภาค เสรีภาพ ความก้าวหน้า ฯลฯ

เป็นเรื่องไร้สาระ เป็นภาพมายา เพราะ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำให้สังคมปั่นป่วน ไร้ซึ่งระเบียบวินัย อาจเข้ากับแนวคิด ทฤษฎีของกริมซึ่งเป็นนักปรัชญาว่าด้วยการปฏิบัติ (Philosophy of praxis) ความคิดทางการเมือง และสังคมของเขาในแต่ละแนวคิดนั้นมีจุดร่วมอยู่ที่ความพยายามทำความเข้าใจความเชื่อมโยงอันซับซ้อนทางสังคมโดยมีเป้าหมายสูงสุดอยู่ที่การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ทางสังคมไปสู่สังคมที่ดีกว่า (Gramsci, A. 1995, p.157)

ส่วนที่เห็นเป็นรูปธรรมคือตำแหน่งทางการเมืองจะมีการจัดสรรในระหว่างเครือข่ายของตนเองเป็นหลัก 2) นโยบายสาธารณะที่ประชาชนได้จากรัฐบาล นโยบายสาธารณะที่รัฐบาลมอบให้กับประชาชนที่เห็นเป็นรูปธรรมนั้นผู้เขียนพิจารณาแล้วจะเป็นแค่เปลือกนอกเท่านั้น ที่กล่าวเช่นนั้นเพราะว่านโยบายที่รัฐบาลก่อนทำไว้ก่อนแล้วไม่ว่าจะเป็นเบี้ยผู้สูงอายุ 30 บาทรักษาทุกโรค OTOP เป็นต้น

ถ้าเป็นรัฐบาลที่มีรูปแบบการบริหารคือ 1) ต้องมีการกำหนดนโยบายของรัฐบาลให้ชัดเจน 2) ประชาชนภายในรัฐจะต้องได้รับนโยบายสาธารณะของรัฐบาลอย่างเท่าเทียมกันด้วย 3) ผู้ที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องได้รับงบประมาณอย่างเต็มที่ ตอนนีรัฐบาลปัจจุบันได้ขอเงินงบประมาณที่ให้กับทุกกระทรวงขอคืน 10% เพื่อที่จะเอางบประมาณนั้นมาบริหารประเทศ ลักษณะสำคัญทางการเมืองที่อยู่ในระยะกำลังเปลี่ยนแปลง Lucian Pye (p.538) ของไทยส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับ 1) ความสัมพันธ์ทางการเมือง (Political relations) จะมีความสัมพันธ์ส่วนตัว การต่อสู้ทางการเมืองมักจะเป็นเรื่องของเกียรติยศ อิทธิพลมากกว่านโยบาย 2) พรรคการเมือง (Political party) จะเป็นการรวมกลุ่มพรรคพวก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นหลัก รัฐบาลปัจจุบันน่าจะทำคือ “การเปลี่ยนแปลงทางสังคม” (Social Mobilization) Karl Deutsch (1978, p.384) นั่นคือเป็นกระบวนการที่ช่วยผลักดันให้ประชาชนหลุดพ้นจากโชครวนของความจน และชนบทรบเรียมประเพณี ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความงมงายในความคิด รัฐบาลต้องเปลี่ยนแปลงแนวคิดของคนในชาติให้คิดนอกกรอบและสามารถอยู่รอดในสังคมได้อย่างมีความสุข

สรุปว่า สิ่งที่รัฐบาลทุกรัฐบาลจะต้องทำคือต้องให้ประชากรภายในรัฐจะต้องได้รับนโยบายสาธารณะอย่างเท่าเทียมกัน รัฐบาลจะต้องทำให้คนภายในรัฐได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ให้คิดเสมอว่า รัฐบาลเป็นเสมือนองค์กรทางการเมืองหลักมีหน้าที่สำคัญคือต้องใช้อำนาจที่ชอบธรรมเพื่อการจัดสรรทรัพยากรของสังคมให้ทั่วถึง

2) วัฒนธรรมทางการเมืองไทย

การศึกษา “วัฒนธรรมทางการเมือง (Political culture)” Sidney Verba (1965, p.516) นั้นหมายถึง “ระบบความเชื่อที่เกี่ยวกับแผนงานของกิจกรรมทางการเมือง และสถาบันทางการเมือง” ถ้าหากเป็นรัฐบาลผู้ที่ทำหน้าที่บริหารรัฐแล้วก็ต้องมีการวางแผนพัฒนาทุกระบบภายในรัฐไม่ว่าจะเป็นระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของความเป็นไทย แต่รูปแบบหรือแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองของไทยนั้นส่วนใหญ่แล้วจะเกี่ยวข้องกับคำว่า “อำนาจนิยม (Popular power)” Kurian (2011, p.103) เป็นระบอบการเมืองที่มีฐานอยู่บนอุดมการณ์ทางการเมืองแบบเผด็จการชนิดที่ผู้ปกครองสามารถใช้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดเหนือรัฐ หรือกลุ่มคนใด ๆ ในการดำรงไว้ซึ่งเป้าหมายสูงสุด คือการรักษาอำนาจของตน โดยมักจะไม่คำนึงถึงสิทธิ เสรีภาพของประชาชน ปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นที่เป็นปฏิปักษ์กับผู้นำ ควบคุมสื่อมวลชน ผูกขาดการใช้อำนาจและจำกัดการตรวจสอบ

การวิเคราะห์วัฒนธรรมและควมมีเหตุผลในวัฒนธรรมของมนุษยชาติ โดยให้ความสนใจกับปรัชญา โครงสร้างนิยม (Structuralism) และหลังโครงสร้างนิยม (Post Structuralism) ซึ่งต่อมาพัฒนามาสู่แนวคิด หลังสมัยใหม่นิยม (Post Modernism) แม้ว่ามิเชล ฟูก็อดต์ (Michel Foucault) นักประวัติศาสตร์ความคิดคน

สำคัญ ให้คำอธิบายวิธีการทำงานของตนเองว่าต้องการวิพากษ์ต่อระบบคิดเพื่อสร้างความเข้าใจสังคมร่วมสมัย และกรอบความรู้ตามยุคสมัย แต่จะเราจะรับรู้ได้ถึงอิทธิพลทางความคิดของเขาในเชิงสังคมวิทยาซึ่งมักถูกนำไปอ้างอิงวิเคราะห์ และสร้างคำอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมที่มีพลัง (Foucault M., 1991, p.65)

ลักษณะสำคัญของระบอบอำนาจนิยมคือการกระทำและการตัดสินใจของผู้ปกครองไม่ถูกจำกัดโดยสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของประชาชน ในขณะที่สิทธิ เสรีภาพของประชาชนมีอยู่อย่างจำกัด ยกตัวอย่างนโยบายสาธารณสุขมาตรการเฝ้าระวัง 5,000 บาท แก่ลูกจ้างของสถานประกอบการ หรือผู้ได้รับผลกระทบของการแพร่ระบาดจากไวรัส COVID - 19 หากจะถามว่าไม่มีวิกฤติโควิด 19 นี้จะมีหรือไม่มีมาตรการเฝ้าระวังผู้ได้รับผลกระทบ ตามประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมการเมืองไทยแล้วส่วนใหญ่จะไม่มีนโยบายนี้ขึ้นมาจะเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าก็ไม่น่าใช้ที่กล่าวเช่นนั้นเพราะว่ารัฐบาลปัจจุบันแม้กระทั่งนโยบายสาธารณสุขที่เป็นรูปธรรมก็ยังไม่สามารถทำได้เลย ที่ทำอยู่ในปัจจุบันนี้จะเป็นการต่อรองทางการเมืองกับประชาชนในมิติของพลวัตวิถีให้เป็นโอกาสให้กับพรรคการเมืองของตนเองก็ว่าได้ และทำให้ประชาชนมองรัฐบาลว่าดูแลประชาชน แต่พอมีโครงการนี้ขึ้นมาการพิจารณาตามสิทธิในระบบงบประมาณก็ไม่ทั่วถึงเหมือนเดิม นักการเมืองบางคนยังไม่เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ทางการเมืองคืออะไรอยู่อย่างเดียวคือเราอยู่ในกลุ่มที่ได้รับพิจารณาให้เข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรีช่วยว่าการ จึงเป็นความโน้มเอียงทางการเมืองพิจารณาด้วยความเชื่อ ความรู้สึกเท่านั้นเอง

Kenneth P. Langton (1969, p.5) ได้อธิบาย การเรียนรู้ทางการเมือง (Political learning) หมายถึง “กระบวนการที่บุคคลได้เรียนรู้แบบแผนพฤติกรรม และอุปนิสัย” แต่ในรัฐบาลปัจจุบันนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะไม่มีเปลี่ยนแปลงตำแหน่ง ยกตัวอย่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นพลเอกอนุพงษ์ เผ่าจินดา และตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีขาดไม่ได้คือพลเอกประวิตร วงษ์สุวรรณ เป็นอำนาจนิยมอย่างแท้จริงลักษณะของอำนาจที่เข้มข้นและรวมเข้าสู่ศูนย์กลางอย่างมาก ซึ่งรักษาไว้โดยการปราบปรามทางการเมืองและการกีดกันคู่แข่งที่เป็นไปได้ รัฐบาลอำนาจนิยมใช้พรรคการเมืองเป็นเป้าหมายหลักของรัฐบาล การเลือกตั้งจะต้องเป็นการเลือกตั้งที่เสรี (free) เทียบธรรม (fair) และโปร่งใส (transparent) Badie, (2011, p.112) ที่ปราศจากการแทรกแซงจากปัจจัยภายนอกอื่นๆ อาทิ การซื้อสิทธิ์ขายเสียง การแทรกแซงของคณะกรรมการ ไม่มีการครอบงำ หรือจำกัดคู่แข่งทางการเมืองในกระบวนการเลือกตั้ง จึงจะนับได้ว่าเป็นการเลือกตั้งที่เพียงพอและจำเป็นที่จะนำไปสู่ระบอบเสรีประชาธิปไตยได้อย่างแท้จริง แต่สำหรับวัฒนธรรมการเมืองไทยใหม่ การเลือกตั้ง 24 มีนาคม 2562 พรรคการเมืองที่ชนะการเลือกตั้งได้ชัยชนะและมีเสียงข้างมากอย่างพรรคเพื่อไทย ถ้าเป็นระบอบประชาธิปไตยแล้วพรรคที่ชนะการเลือกตั้งจะต้องได้จัดตั้งรัฐบาล แต่วัฒนธรรมการเมืองไทยแบบใหม่พรรคที่มีเสียงข้างน้อยได้จัดตั้งรัฐบาล ทำให้การใช้กลไกเสียงข้างมากขาดอำนาจต่อรองทางการเมืองในที่สุด จนทำให้เสียงข้างน้อยที่ได้จัดตั้งรัฐบาลนั้นเป็นบ่อนทำลายกลไกตรวจสอบการเลือกตั้งของประชาชนคนที่ทำให้เป็นประชาธิปไตยก็ได้

วัฒนธรรมการเมืองไทยแบบใหม่ของรัฐบาลปัจจุบันนี้เป็นการนำเอาอำนาจเผด็จการทางทหารเข้ามาใช้อย่างเต็มรูปแบบจนนำไปสู่อำนาจนิยมซึ่งเกิดขึ้นภายใต้เสื้อคลุมประชาธิปไตย ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบเก่า-ใหม่นั้น อำนาจนิยมและประชาธิปไตยจะมากำคู่กันเสมอ แต่รัฐบาลปัจจุบันนี้มีอย่างอื่นที่เพิ่มเข้ามาคือเผด็จการทางทหารเข้ามาด้วยอย่างกระจ่างชัด บางครั้งกระบวนการยุติธรรมที่เป็นอิสระปราศจากการแทรกแซงจากภาครัฐก็ไม่สามารถทำงานได้อย่างเป็นอิสระ

สรุปว่าความเป็นประชาธิปไตยของไทยได้เลือนหายไปแล้วจะเหลือแค่คำว่า ประชาธิปไตย (Democracy) แต่ระบบไม่ใช่ประชาธิปไตยที่ประชาชนต้องการ ประชาชนต้องการเหมือนกับอับราฮัม ลินคอล์น (Abraham Lincoln) กล่าวไว้ว่า” ประชาธิปไตยเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อ

ประชาชน” เพราะว่าความเป็นประชาธิปไตยนั้นเกิดจากประชาชนผู้ทำให้เกิดเป็นประชาธิปไตย เพราะตัวชีวิตที่เห็นเป็นรูปธรรมคือ การจัดการเลือกตั้งของประชาชนนั่นเอง

แนวคิดประชาธิปไตยของ ฟูกูตีไม่เชื่อว่า “มนุษย์นั้นมามีอำนาจในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียกแทนชื่อคน สัตว์ และสิ่งของ เพื่อส่งผ่านความคิดของตนเองตลอดจน เป็นตัวแทน ความจริง (Representative) ที่ตายตัวอย่างตรงไปตรงมา” กระบวนการสร้างสัญญาและเป็นการใช้อำนาจรูปแบบหนึ่งในการสร้างถ้อยแถลง (Statement) ผลิตข้อความหมายและคุณค่าให้แก่มนุษย์และสังคม ด้วยการตอกย้ำและปิดกั้นความเชื่อบางประการ แต่คืออำนาจที่ก่อรูปวาทกรรม (Discursive Practice) เพื่อชูเอกลักษณ์ให้แก่บางสิ่งขณะเดียวกันก็สร้างความเป็นอื่นให้กับบางสิ่งต่างหาก (Foucault, 1994, p.43) นั้นหมายความว่าภาษาเป็นปฏิบัติการในการสร้างความจริงและความชอบธรรมให้กับตัวมันเอง

สุดท้าย แนวคิดประชาธิปไตยของ กรัสมี่ ได้กล่าวถึง “วิกฤติของภาพรวมเชิงนโยบาย” ในการผลิตสร้างปัญญาชนของชาตินั้นเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่ง ในการส่งผลให้เกิดปัญหาที่รอบด้านกว่าและถึงที่สุดแล้วก็เกิดปัญหาเชิงโครงสร้าง (Organic crisis) ของรัฐ (Gramsci, 1971, p.26) การมองปัญหาและปรากฏการณ์ทางสังคมการเมืองแบบเชื่อมโยงและเป็นองค์รวมนั้นเป็นจุดเด่นสำคัญประการหนึ่ง

3) กติยคุระดับชาติ

คำว่า ”กติกุ” ก่อนอื่นผู้เขียนต้องขออธิบายก่อนว่าทำไมถึงต้องตั้งชื่อว่า ”กติกุระดับชาติ” นั้นเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับการบริหารประเทศของรัฐบาลไทย ผู้เขียนจะขออธิบายคำว่า กติกุคืออะไร 1) Upheaval แปลว่า การเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ 2) Chaos แปลว่า ความโกลาหล, ความยุ่งเหยิง, ความสับสนวุ่นวาย 3) Calaclysm แปลว่า ความหายนะ นั่นคือความหมายของแต่ละศัพท์ที่มีความหมายของคำว่า ”กติกุ” แต่สำหรับผู้เขียนแล้วขอจำกัดความของคำว่า กติกุว่าเป็นยุคข้าวยากหมากแพง เป็นยุคที่ยากลำบากต่อการดำเนินชีวิต ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง “ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตราย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563” โดยประกาศให้ ”โรคติดต่อไวรัสโคโรนา 2019” หรือ ”โรคโควิด 19” เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 ลงนามโดย นายอนุทิน ชาญวีรกูล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จะมีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่พฤษภาคมนี้ (1 มี.ค.) เป็นต้นไป นั้นหมายความว่าไทยเข้าสู่กติกุอย่างเต็มรูปแบบ

1) Upheaval เป็นการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ในโลกสู่ประเทศต่าง ๆ ไทยก็ได้รับผลกระทบเช่นกันยกตัวอย่างเช่น บริษัทผลิตรถยนต์อย่าง Toyota Isuzu Ford ต้องลดการผลิตจึงต้องลดพนักงานลงโดยปริยายทำให้พนักงานเหล่านั้นว่างงาน และยังมีวิกฤติที่เกิดโดยตรงกับคนไทยและแรงงานต่างด้าวก็คือการปิดด่านผ่อนปรนทั่วประเทศและรัฐบาลยังมีเคอร์ฟิว คำว่า ”เคอร์ฟิว” (curfew) คือ การประกาศมาตรการห้ามบุคคลออกนอกเคหสถาน หรือการห้ามมั่วสุมชุมนุมกันเพื่อการใด ๆ ก็ดี ณ พื้นที่นั้นในระหว่างที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ได้ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน 2548 หรือพระราชกฤษฎีกาฉุกเฉิน เพื่อลดการระบาดของเชื้อ ”โควิด -19” มีผลวันที่ 26 มี.ค. ยังมีเพิ่มเข้ามาก็คือ ห้ามบุคคลใดในราชอาณาจักรออกนอกเคหสถานระหว่าง 4 ทุ่มถึงตี 4 ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ นั่นคือการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของไทยและยังทำให้ประชากรได้รับผลกระทบจากการบริหารประเทศด้วย ปัญหาอยู่ที่ว่ารัฐบาลนั้นแก้ปัญหาไม่ตรงตามความต้องการของประชาชน 1)ประชาชนคนที่ว่างงานกลับบ้านเพื่อที่จะมาดำเนินชีวิตแบบเดิม แต่กลับมาแล้วยังต้องโดนกักตัวอีก 14 วัน แถมยังต้องโดนเคอร์ฟิวอีก 2) สถานบริการ ร้านอาหารก็ให้งดทานที่ร้านให้ไปทานที่บ้านอย่างเดียวแต่รัฐบาลหารู้ไม่ว่าร้านอาหารเหล่านั้นเขาเข้าใจว่าห้ามนั่งทานที่ร้านก็เลยปิดร้านไปโดยปริยาย ปัญหาก็คือเงิน

ที่จะมาจนเจอครอบครัวก็ไม่มีจึงทำให้เป็นปัญหาสังคม เช่นการผูกคอตาย กระโดดตึกตาย เป็นต้น สถานการณ์ปัจจุบันลูกหลานจากเมืองหลวงสู่ชนบทอย่างเห็นได้ชัด

2) **Chaos** ความโกลาหล, ความยุ่งเหยิง, ความสับสนวุ่นวาย รัฐบาลปัจจุบันได้มีนโยบายที่จะเยียวยาประชาชนจากผลกระทบโควิด 19 โดยรัฐบาลเปิดมาตรการเยียวยาถูกจ้างชั่วคราว อาชีพอิสระ นอกระบบประกันสังคมที่ได้รับผลกระทบจากเชื้อไวรัส "โควิด-19" (COVID-19) จะได้รับเงินสนับสนุนจาก มาตรการเยียวยา รายละ 5,000 บาทต่อเดือน โดยต้องลงทะเบียนผ่านเว็บไซต์ www.เราไม่ทิ้งกัน.com ผู้เขียนมองว่าเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อต้องการการต่อรองทางการเมืองในอนาคต เพราะว่าถ้าเป็น นโยบายสาธารณะจริง ๆ จะต้องต่อเนื่องและเป็นธรรมกับทุกกลุ่มสาขาอาชีพ ๆ ที่ได้รับเงินเยียวยาเต็ม ๆ ก็คือ คนที่เข้าใจในการเข้าร่วมในโครงการของรัฐบาล แต่คนที่เป็นเกษตรกรนั้นส่วนใหญ่จะไม่เข้าใจระบบเท่าที่ควร จึงไม่ค่อยได้รับนโยบายสาธารณะจากรัฐบาลเท่าที่ควร James Coleman (1971:75) ได้กล่าวถึง ความเสมอภาค (Equality) แบ่งออกเป็น 3 ประการ 1. ความเสมอภาคในฐานะที่เป็นราษฎร 2. ความเท่าเทียมกัน ภายใต้กฎระเบียบ 3. ปทัสถานที่มีหลักเกณฑ์อยู่บนความสัมฤทธิ์ผล

เมื่อประชาชนภายในรัฐล้วนต้องการความเสมอภาค ความเท่าเทียมกันระหว่างชนชั้นคนชาติไปโดยกับ ชนชั้นรากหญ้า แต่รัฐบาลปัจจุบันเลือกปฏิบัติจะให้สิทธิแก่คนที่เข้าใจในระบบการสมัครเข้าเยียวยาแต่ชนชั้น รากหญ้าบางคนยังไม่รู้ด้วยซ้ำว่าต้องดำเนินการอย่างไรถึงจะได้เงินเยียวยา 5,000 บาท จากรัฐบาลจึงทำให้ ประชาชนเกิดความสับสนวุ่นวายกับนโยบายสาธารณะของรัฐจนทำให้เกิดปัญหาตามมาคือ ประชาชนผู้ที่ สมัครร่วมโครงการของรัฐบาลแล้วไม่ได้รับงบประมาณเยียวยา 5,000 บาท จากรัฐบาลจึงเกิดความโกลาหล วุ่นวายว่าทำไมไม่ได้รับการเยียวยาอย่างเท่าเทียมกันจากการพิจารณาของกระทรวงการคลัง จึงทำให้เกิดเป็น ปัญหาระดับชาติจากนโยบายของรัฐบาล

3) **Calaclysm** ความหายนะ ผู้เขียนขออธิบายคำว่า ความหายนะนั้นเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามระดับชาติ นโยบายสาธารณะของทุกรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศนั้นส่วนใหญ่จะไม่ยั่งยืนพออยู่บสกาแล้ว นโยบายก็หายไปกับรัฐบาลชุดนั้น จึงทำให้ระบบทุกระบบภายในรัฐนั้นต้องกลับมาเริ่มต้นนับจากศูนย์ใหม่โดย ไม่มีการต่อยอดนโยบายอย่างทีหลาย ๆ ประเทศเขาทำกันจึงทำให้ประเทศไทยไม่สามารถก้าวผ่าน Small Power ได้เลย

Lucian W. Pye (1966, p.35) ได้กล่าวถึงการพัฒนาทางการเมือง (Political Development) ไว้ดังนี้ 1) เป็นพื้นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจ เปรียบเสมือนสิ่งที่จะเอื้ออำนวยต่อความเจริญทางเศรษฐกิจ เช่น ช่วยให้รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น เช่น นโยบายเยียวยา 5,000 บาท ของรัฐบาลปัจจุบัน 2) เป็นการดำเนินงานของรัฐชาติ (Nation - State) สามารถปรับตัวและดำรงไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของ สังคมได้ในระดับหนึ่ง เช่นเหตุการณ์เคอร์ฟิว 3) เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Social change process) เป็นการพัฒนาระบบทุกอย่างให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

สำหรับรูปแบบการพัฒนาทางการเมืองของไทยสู่การพัฒนาทุกระบบให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันนั้น จะต้องมีการสร้างความทันสมัย (Modernization) James O Connell (1976, p.17) กล่าวถึงการสร้างความ ทันสมัย ประกอบด้วยหลายประเด็น คือ 1) มีการคิดค้นแสวงหาความรู้แบบใหม่อย่างต่อเนื่อง ผู้บริหาร ระดับสูงภายในประเทศนั้นจะต้องเป็นผู้คิดหานโยบายสาธารณะที่สามารถทำได้และต่อเนื่องด้วย 2) มีการใช้ เครื่องมือและเทคนิคที่ทันสมัยให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน ผู้บริหารระดับสูงจะต้องคิดสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อให้ทันสมัยกับความต้องการของประชาชน 3) มีโครงสร้างทางสังคมที่ยืดหยุ่นและมีเอกลักษณ์ที่คงอยู่ โดยโครงสร้างทางสังคมนั้นสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนที่มีความต้องการการพัฒนาประเทศ ยกตัวอย่างเช่นนโยบายสาธารณะที่รัฐบาลมอบให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ปัจจัยที่ทำให้การสร้างความทันสมัยภายในรัฐประสบความสำเร็จได้นั้น โดย C.E. Black (1966:67) จำแนกออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การทำลายของความเป็นทันสมัย การสร้างชุมชนและการเลื่อนชั้นทางสังคมให้เป็นชุมชนต้นแบบสู่ชุมชนเข้มแข็งในอนาคต โดยผู้ปกครองจะต้องพิทักษ์ผลประโยชน์ของรัฐให้เข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริง 2) ความเป็นปึกแผ่นของผู้ नेताที่เป็นทันสมัย วิฤติการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนั้นจะเป็นการตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารระดับสูงว่าสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นระบบหรือไม่ 3) การปฏิรูปทางเศรษฐกิจและสังคม ผู้บริหารระดับสูงจะต้องวิเคราะห์ว่าปัจจัยพื้นฐานของรัฐนั้นคืออะไร และอย่างไรประชาชนจะสามารถนำผลผลิตมาสู่ตลาดได้ 4) ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม ปัจจัยหลักที่ทำให้รัฐเป็นน้ำหนึ่งอันเดียวกันคือ การทำงานโปร่งใส และตรวจสอบได้ ถึงการทำงานให้มีความเสมอภาคทุกคนภายในรัฐ

เมื่อรัฐมีความการสร้างความทันสมัยแล้วต้องมีการสร้างความทันสมัยทางการเมืองไปพร้อม ๆ กัน ด้วยถึงจะเข้ากับการพัฒนาการเมืองในศตวรรษที่ 21 เทคโนโลยี หรือว่านวัตกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องพัฒนาไปพร้อมกัน Samuel P. Huntington (1971, p.34) ได้เสนอตัวแปรสำคัญ 3 ประการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความทันสมัยทางการเมือง (Political Modernization) ถึงจะทำให้ระบบการเมืองของไทยพัฒนาได้ในอนาคต คือ 1) ความเป็นเหตุเป็นผลของอำนาจหน้าที่ (Rationalization of Authority) อำนาจทางการเมืองไม่ควรจะมีผลประโยชน์เข้ามาแทรกแซงทางการเมือง โดยผู้มีอำนาจสูงสุดควรตัดสินใจให้คนเข้ามาทำงานอย่างมีเหตุผล และต้องมีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ ยกตัวอย่างรัฐมนตรีบางท่านมีความรู้ความสามารถไม่ตรงกับตำแหน่งเข้าไปบริหาร 2) ความแตกต่างซับซ้อนของโครงสร้างและหน้าที่ทางการเมือง (Differentiation of Political Structure) รูปแบบการบริหารตามระบอบการปกครองถือว่าสำคัญมากต่อการบริหารรัฐให้เป็นอิสระในการทำงาน ความซับซ้อนของโครงสร้างนั้นทำให้กลุ่มผลประโยชน์เข้ามาแทรกแซงทางการเมืองได้ อำนาจหน้าที่ทางการเมืองจึงถูกรอบงำด้วยผลประโยชน์ ยกตัวอย่างผู้รับเหมางานระดับชาติ (รถไฟความเร็วสูง) งบประมาณจะไปกระจุกตัวอยู่ที่กลุ่มผลประโยชน์ที่มาคู่กับพรรคการเมือง 3) การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) กลุ่มทางสังคมต่าง ๆ ที่เข้าไปมีบทบาททางการเมือง อาจจะเป็นการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้ ยกตัวอย่างกลุ่มผู้ที่ไม่ได้เงินเยียวยา 5,000 บาท เข้าไปชุมนุมประท้วงที่กระทรวงการคลังเพื่อขอความเป็นธรรมจากรัฐ

สรุปกลียุคระดับชาตินั้นจะเป็นการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลว่าสามารถทำให้ประชาชนภายในรัฐมีความสุขกับการบริหารได้หรือไม่กับปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ ยังสามารถอธิบายได้ว่านโยบายสาธารณะนั้นเข้าสู่ผู้ได้รับผลกระทบหรือไม่และเท่าเทียมเพียงใด

4) วิฤติโควิด 19

ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ทั่วโลกต่างพากันหาทางออกโดยการหาวิธีแก้ไขไม่ให้โควิด 19 ระบาดไปในเขตหรือรัฐต่าง ๆ สำหรับประเทศไทยนั้นก็ได้รับผลกระทบจากวิฤติโควิด 19 เช่นกัน นักเศรษฐศาสตร์อย่างศาสตราจารย์ ดร.พิริยะ ผลพิรุฬห์ และผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาพัฒนาการเศรษฐกิจสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ได้วิเคราะห์ว่า “ผลกระทบทางลบจากการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด-19” จะตกอยู่ที่ครอบครัว (Family) เป็นอันดับแรก ผู้ที่มีความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ (Vulnerable Families) เป็นหลัก โดยเฉพาะคนที่มีรายได้น้อยที่ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพเป็นวัน ๆ สูญเสียรายได้ บางครั้งยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางด้านสาธารณสุขได้เท่ากับคนที่มฐานะ

สำหรับผลกระทบในระยะสั้นสู่ระยะยาวของทุกระบบในประเทศไทย

1) ผลกระทบต่อการเจ็บไข้ได้ป่วยและการเสียชีวิต (Direct Costs from Sickness and Mortality) 1) ผลกระทบด้านสุขภาพเป็นอย่างแรก ซึ่งผลกระทบนี้จะเริ่มตั้งแต่การที่ผู้เจ็บป่วยจากการติด

เชื้อจำนวนมาก 2) ค่าใช้จ่ายในการรักษา กระทบไปถึงข้อจำกัดในการจัดสรรทรัพยากรด้านสาธารณสุขของประเทศ ทั้งทางด้านกำลังคน งบประมาณ สถานที่ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ต่าง ๆ ที่หลายประเทศต้องประสบปัญหาอยู่ในขณะนี้ จึงส่งผลทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงระบบสาธารณสุข โดยเฉพาะกับคนจนที่จะต้องเป็นผู้แบกรับปัญหา

2) ผลกระทบต่อการจ้างงาน ค่าจ้าง ความยากจน และความเหลื่อมล้ำ เมื่อมีผู้เจ็บป่วยจากการติดเชื้อเป็นจำนวนมาก ย่อมส่งผลไปสู่การสูญเสียรายได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบไปสู่ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยการสูญเสียงานหรือเสียรายได้ี้จะมีโอกาสเกิดขึ้นกับคนที่มีความยากจนที่เป็นแรงงานนอกระบบ (Informal Worker) มากกว่าคนที่มียาได้แน่นอนจากงานประจำ และมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นในประเทศด้อยพัฒนา/กำลังพัฒนามากกว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว

3) ผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมการผลิต ต้องประสบปัญหาการชะงักงันในการผลิต โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมที่จะต้องพึ่งพาการนำเข้าจากประเทศจีน ซึ่งได้รับฉายาว่าเป็นโรงงานการผลิตของโลก (The World's Factory) ซึ่งเมื่อภาคอุตสาหกรรมในประเทศจีนจำเป็นต้องหยุดการผลิตในโรงงานแล้ว ย่อมกระทบกับยอดการผลิตและการส่งออกจากภาคอุตสาหกรรมทั่วโลก โดยเฉพาะกับประเทศกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทยที่ระบบเศรษฐกิจจำเป็นต้องพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศเป็นสำคัญ

4) ผลกระทบจากพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยง (Aversion Behavior) รัฐบาลของหลายประเทศได้ตัดสินใจที่จะยกเลิกกิจกรรมที่จะส่งผลการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส 1) การที่ภาครัฐในหลายประเทศที่ตัดสินใจปิดประเทศ/ปิดเมืองและห้ามให้เกิดการเดินทางระหว่างกัน 2) การประกาศให้ธุรกิจหรือสถานบริการที่โดยปกติจะต้องรับคนเป็นจำนวนมากต้องปิดทำการชั่วคราว 3) สถาบันการศึกษาที่จำเป็นต้องหยุดการเรียนการสอน จะมีการเรียนการสอนออนไลน์ และ 4) ประชาชนที่ต้องกักตัวเองอยู่กับบ้าน 14 วัน ด้วยสาเหตุต่าง ๆ เพื่อพยายามที่จะควบคุมการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด-19 นี้ ซึ่งการหยุดกิจกรรมต่าง ๆ นี้ จะกระทบไปสู่ภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การขนส่ง และธุรกิจด้านการค้าปลีกต่าง ๆ

5) ผลกระทบต่อผู้บริโภค กิจกรรมต่าง ๆ จะเกิดการชะงักงัน ยกตัวอย่างเช่นการปิดร้านสะดวกซื้อ 7-11 ต้องปิดตั้งแต่ 21.00 น. ถึง 04.00 น. สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือการเกิดผลกระทบต่อผู้บริโภคในทางลบด้านอุปทานการผลิต (Adverse Supply Shock) อันจะส่งผลกระทบต่อสถานะการเงินเพื่อในสินค้าที่จำเป็นบางประเภทได้ เช่น หน้ากากอนามัย หรือเจลล้างมือ เกิดสินค้าขาดแคลนและผู้ขายเห็นช่องทางในการเก็งกำไร จะเห็นได้ชัดเจนคือร้านอาหารที่ต้องปิดตัวไปอย่างไม่รู้ว่าจะเปิดร้านวันไหน เพราะพิษโควิด 19 และผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจทั้งหมด เมื่ออุปสงค์ในสินค้าต่าง ๆ ลดลงแล้ว ย่อมส่งผลทำให้เกิดเศรษฐกิจถดถอยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

การพัฒนาของระบบของไทยนั้นจะต้องมี การสร้างความทันสมัยทางการเมืองกับการพัฒนาทางการเมือง (Political Modernization and Political Development)กับการแก้ปัญหาวิกฤติระดับชาติในปัจจุบันสู่การพัฒนาในอนาคต โดยการมองผ่านเลนส์:วัฒนธรรมการเมืองไทยสู่กลียุคระดับชาติต่อวิกฤติโควิด 19 เมื่ออธิบายความหมายของทั้ง 2 อย่างระหว่างการสร้างความทันสมัยทางการเมืองกับการพัฒนาทางการเมือง สำคัญอย่างไรกับการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าได้ในอนาคต Political Modernization เป็นเรื่องอาจเกี่ยวข้องกับคน สังคม และเศรษฐกิจที่กำลังทันสมัย ยังเป็นการช่วยส่งเสริมให้คนเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มมากขึ้น สำหรับการสร้างความทันสมัยทางการเมืองของไทยนั้นยังต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับยุคของการเปลี่ยนแปลงให้ทันกับศตวรรษที่ 21 โดยประชาชนภายในรัฐไม่สามารถจะรู้ได้ว่าผู้นำประเทศนั้นจะพัฒนาประเทศไปในรูปแบบใด และจะตรงตามความต้องการของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากระบบหรือไม่ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาคนว่างงาน ปัญหาวิกฤติความเหลื่อมล้ำทางสังคม ปัญหา

ความไม่เท่าเทียมกันกับเงินเยียวจากรัฐบาล 5,000 บาท เป็นต้น Political Development เป็นการเปลี่ยนแปลงเมืองไปสู่ความทันสมัยทำให้รัฐมีประสิทธิภาพในการตอบสนองอันนำไปสู่ระดับของการพัฒนาทางการเมืองสูงขึ้นด้วย Almond and Powell (1966, p.215) ได้อธิบายปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1) ระบบการเมืองมีโครงสร้างทางการเมืองที่ซับซ้อน ยกตัวอย่างเช่นแต่ละรัฐบาลนั้นมีรูปแบบการบริหารรัฐแตกต่างกัน ทำให้ระบบต่าง ๆ นั้นจึงมีความซับซ้อนทางการเมืองจึงทำให้งบประมาณมาสู่ชุมชนล่าช้าในที่สุด 2) มีวัฒนธรรมการเมืองแบบโลก เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่มีลักษณะเชิงปฏิบัติและหาข้อเท็จจริงได้และมีลักษณะเจาะจง โดยการกำหนดนโยบายสาธารณะนั้นต้องไม่ตกอยู่ในหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง งบประมาณต้องลงสู่ผู้ได้รับผลกระทบอย่างเท่าเทียมและตรวจสอบได้ด้วย ยกตัวอย่างโครงการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากโควิด 19 5,000 บาทต่อคน

สรุปว่ากลียุคระดับชาตินั้นได้รับผลกระทบทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ- เอกชนและผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงคือผู้บริโภคและเจ้าของร้านอาหารและร้านโชห่วยที่ขาดรายได้จากการขายด้วยวิกฤติเคอร์ฟิวนั่นเอง

ดังนั้น มองผ่านเลนส์ : วัฒนธรรมการเมืองไทยสู่กลียุคระดับชาติต่อวิกฤติโควิด 19 สู่การพัฒนาทางการเมืองในศตวรรษที่ 21 ก่อนจะมีการพัฒนาทางการเมืองนั้นให้เข้ากับการพัฒนาในศตวรรษที่ 21 ต้องหาความเป็นทันสมัยภายในรัฐก่อนถือว่าเป็นปรากฏการณ์สากลที่ทุกรัฐนั้นพยายามทำให้เกิดมีภายในรัฐถือว่าเป็นเป้าหมายหลักของการพัฒนา ในทางการเมืองทุกคนหวังที่จะพัฒนาการเมืองมีระบบการเมืองที่มีเสถียรภาพมีประสิทธิภาพในการตอบสนองของประชาชนภายในรัฐ แต่วิกฤติประเทศไทยที่เกิดขึ้นจนทำให้ไม่มีการพัฒนาทางการเมืองได้เลยอันได้แก่ 1) วิกฤติการณ์เรื่องของความผูกพัน (Identity Crisis) หมายถึงความรู้สึกรักชาติเกิดขึ้นในช่วงการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความทันสมัยไม่ว่าจะเป็นความผูกพันต่อดินแดน กลุ่มทางสังคมหรือชนชั้นใด ๆ ที่มีบทบาทที่สำคัญยิ่งที่ไปผูกพันกับหน่วยงานต่าง ๆ 2) วิกฤติการณ์เรื่องของความชอบธรรม (Legitimacy Crisis) หมายถึงโครงสร้างหลักทางการเมือง ได้แก่สถาบันทางการเมือง พรรคการเมือง เป็นต้น 3) วิกฤติการณ์เรื่องของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation Crisis) หมายถึง การเข้าไปเกี่ยวข้องในกระบวนการทางการเมือง เช่นไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง 4) วิกฤติการณ์เรื่องของการเข้าถึงประชาชน (Penetration Crisis) ระดับของความสามารถในการเข้าถึงประชาชนของรัฐบาลนั้น ๆ ดูได้จากการนำนโยบายสาธารณะเข้าสู่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพสู่ชุมชนชนวนาในชนบท 5) วิกฤติการณ์เรื่องของการแจกแจงทรัพยากรของสังคม (Distribution Crisis) รัฐบาลเองจำเป็นที่จะต้องหาทางเพิ่มประสิทธิภาพในการแจกแจงทรัพยากรของสังคมในรูปของวัตถุให้มากขึ้นเพื่อความอยู่รอด รัฐบาลต้องมีความสามารถในการก่อให้เกิดการกระจายรายได้ สินค้าและบริการ ยกตัวอย่างบัตรสวัสดิการแห่งรัฐของรัฐบาลปัจจุบัน เหมือนที่ David Easton (1967, p.50) กล่าวว่า “การเมืองเป็นเรื่องของการใช้อำนาจในการแจกแจงสิ่งที่มีคุณค่าเพื่อสังคมโดยส่วนรวม โดยมีเอกสิทธิ์ในการใช้กำลังบังคับเพื่อให้เป็นไปตามนั้น” รัฐบาลจะต้องมีนโยบายสาธารณะเข้ามาให้กับประชาชนผู้รอรับการพัฒนาจากรัฐบาล 6) วิกฤติการณ์เรื่องของการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Integration Crisis) หากรัฐบาลไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ ไม่มีการแจกแจงทรัพยากรนั้นคือรัฐบาลไร้ความสามารถในการตอบสนองของความต้องการของประชาชนถ้าหากว่ารัฐบาลไทยสามารถแก้ไขปัญหาวิกฤติที่กล่าวมานั้นประเทศไทยจะสามารถก้าวผ่านการเป็น Small Power เป็น Great Power ได้เลยในอนาคต

บรรณานุกรม

- พิริยะ ผลพิรุฬห์. (2563). สืบค้นเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2563. จาก www.econ.nida.ac.th; piriya@nida.ac.th.
- Almond and Powell. (1966). **Comparative Politics : A Developmental Approach**. Boston : Little, Brown and Co.
- Badie, Bertrand, Dirk Berg -Schlosser, and Leonardo Morlino. (2011). **International encyclopedia of political science**. Thousand Oaks, Calif.: SAGE Publications.
- C.E. Black. (1966). **The Dynamics of Modernization**. N.Y.: Harper and Row.
- David Easton. (1967). **A Framework For Political Analysis**. N .J.: Prentice – Hall-Inc.
- Foucault, M. (1991). **Governmentality**. In G. Burchell, C. Gordon & P. Miller (Eds.), *The Foucault Effect: Studies in Governmentality*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Foucault, M. (1994). **The Order of Things: An Archaeology of the Human Sciences**. New York: Vintage Books.
- Gramsci, A. (1971). **Selections from the Prison Notebooks**. Edited and translated by Quintin Hoare and Geoffrey Nowell Smith. London: Lawrence and Wishart.
- Gramsci, A. (1995). **Further Selections from the Prison Notebooks**. Edited and translated by Derek Boothman. London: Lawrence and Wishart.
- James Colemam, (1971). “**The Development Syndron**” Lucian Pye, ed., *Crises and Sequences in Political Development*, N.Y.: Princeton University Press.
- James O Connell. (1976). “**The Concept of Modernization**,” in C.E. Black , ed., **Comparative Modernization**, N.Y.; The Free Press.
- K. Deutsch, (1978). “**Social Mobilization and Political Development** ” in Finkle and Goble, *Political Development and Social Change*, N.Y.: John Wileys. and Sons.
- Kurian, George Thomas. (2011), **The encyclopedia of political science**. Washington: CQ Press.
- Lucian W. Pye. (1966). **Aspects of Political Development**, Boston : Little, Brown and Co.
- S. Huntington. (1971). “**The Change to Change: Mobilization, Development and Political**”. *Journal of Comparative Politics*, April.